

Tydzień z Maryją

Nr 28/2020 (118)

XXIV Niedziela zwykła
13.09.2020

14 września - Święto
Podwyższenia Krzyża Świętego

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza (Mt 18, 21-35)

Piotr podszedł do Jezusa i zapytał: «Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat zawini względem mnie? Czy aż siedem razy?» Jezus mu odrzekł: «Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał się rozliczyć ze swymi sługami. Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który był mu winien dziesięć tysięcy talentów. Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, aby dług w ten sposób odzyskać. Wtedy sługa padł mu do stóp i prosił go: „Panie, okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam”. Pan ulitował się nad owym sługą, uwolnił go i dług mu darował. Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić, mówiąc: „Oddaj, coś winien!” Jego współsługa padł przed nim i prosił go: „Okaż mi cierpliwość, a oddam tobie”. On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu. Współsłudzy jego, widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło. Wtedy pan jego, wezwawszy go, rzekł mu: „Sługo niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosiłeś. Czyż więc i ty nie powinienesz być ulitować się nad swoim współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą?” I uniósłszy się gniewem, pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu nie odda całego długu. Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu».

Bóg mnie uwalnia, wyprowadza z mojej niewoli, wybacza, oczyszcza z całego błota, jak brudne i obrzydliwe by nie było... To doświadczenie każdego nas, cud, który dzieje się za każdym razem, gdy kapłan wypowiada słowa rozgrzeszenia. Czy jednak ten cud czyni nas naprawdę innymi ludźmi? Czy przepełnia nasze serca wdzięcznością tak bardzo, że pragniemy innym dawać doświadczenie odpuszczenia tego, jak zawinili wobec nas? Miłość Chrystusa przynagla nas do miłości wobec ludzi - miłości, która wybacza bez granic, dając z tego, co sama otrzymała.

Dekalog - Przykazanie IV

Rola ojca w życiu dziecka

2

„Czcij ojca twego i matkę swoją” – przykazanie to posiada charakter religijny. Jego przekroczenie prowadzi nieuchronnie do tragedii w życiu religijnym. Konflikt z rodzicami odbija się zawsze na życiu, modlitwie, na wierze, a nie rzadko prowadzi nawet do całkowitego zerwania z Bogiem. Stąd też, chcąc przezwyciężyć wiele współczesnych kryzysów religijnych, trzeba rozpocząć od naprawy, od uzdrowienia stosunków między dzieckiem a rodzicami, między synem, córką a ojcem, matką. Tu można zrozumieć tę olbrzymią odpowiedzialność, jaką posiada ojciec wobec Boga. Ma być Jego obrazem. Każdego ojca, który dał życie dziecku, Bóg będzie sądził przede wszystkim z tego, czy był dobrym ojcem, czy przez to ułatwił dzieciom wybudowanie mostu wiodącego do spotkania z Ojcem Niebieskim.

Biada ojcu, który swym postępowaniem doprowadził dziecko do lekceważenia lub nienawiści siebie. Tragedią naszego pokolenia jest upadek autorytetu rodziców, zwłaszcza ojca. Pochłonięty zajęciami, przebywający całymi dniami z dala od domu, staje się coraz częściej dla swych dzieci gościem. Nie ma dla nich czasu. Nie wspominając już o wypadkach, w których swym postępowaniem – wobec nich i matki – zamiast szacunku i miłości wywołuje żal (pijaństwo, hazard, okrucieństwo, zdrada małżeńska...). Jak w takiej sytuacji tłumaczyć dziecku, że Bóg jest dobry jak Ojciec? Ono tego nie pojmie. Mężczyźni, ojcowie coraz częściej przeżywają kryzys swojej wiary – nie modlą się, nie uczestniczą w Eucharystii, zasadniczo albo sporadycznie spowiadają się – a to ojciec, nie matka odpowiada za wiarę i jej praktykowanie w swoim domu. Na czele Kościoła Jezus postawił Apostołów nie swoją Matkę. Jeśli mężczyźni są w głębokim kryzysie i nie potrafią w sensie duchowym zapanować nad sobą, to jak zapanują nad swoim domem.

ks. Norbert Sarota

Co pozostało po św. Stanisławie Kostce?

18 września przypada święto patrona polskich dzieci, młodzieży i ministrantów - św. Stanisława Kostki. „Człowiek mały ciałem, a wielki duchem”, ... „żyjąc krótko przeżył czasów wiele” i jest dla młodych wskazówką, ostoją w poszukiwaniu, wątpliwościach, zagubieniu. Jest patronem Polski (od 1671 r.) i Litwy, a także wielu diecezji. Patronuje kilkudziesięciu szkołom w kraju i za granicą. W Krakowie dom prowincjonalny Sióstr Miłosierdzia (Szarytek), a w Chlubowie - Dom Misyjny (Werbistów) nazwano Domem św. Stanisława Kostki. W Katowicach utworzono Fundację Pomocy Dzieciom i Młodzieży Niepełnosprawnej im. S. Kostki, której celem jest wszechstronna pomoc w zakresie leczenia, rehabilitacji i wspierania. Ku Jego czci budowano kaplice i pomniki. Ulicom nadawano imię Świętego. Szczególną czcią otaczany jest na Mazowszu, gdzie liczne kościoły pod Jego wezwaniem są w posiadaniu Jego relikwii.

Niezwykły skarb od Emeryka

W klasztorze na Świętym Krzyżu w Górach Świętokrzyskich są przechowywane relikwie Drzewa Krzyża Chrystusa. Relikwie zamknięte w tabernakulum znajdują się w kaplicy Oleśnickich.

Według legendy podarował ją klasztorowi królewicz węgierski Emeryk, syn Stefana I Świętego, który miał przebywać w Polsce na zaproszenie Bolesława Chrobrego. W pogoni za jeleniem książę oddalił się od orszaku i zabłądził. Gdy miał już zabić zwierzę, pomiędzy rogami jelenia ukazał się krzyż, a Emeryka oślepiła wielka jasność. Księciu ukazał się anioł, który wskazał mu drogę do pobliskiego klasztoru i nakazał pozostawić tam relikwie.

Relikwiarz Krzyża Świętego z Kaplicy Oleśnickich

Kim są Aniołowie?

Słowo Anioł pochodzi od greckiego „angelos” co oznacza „posłaniec”. Aniołowie to istoty duchowe, niematerialne, niemające ciała. U ludzi dusza połączona z ciałem stanowi osobę. U aniołów osobą jest sam duch. Duchową naturę aniołów potwierdza szereg soborów powszechnych, jak np.: laterański IV (1215), lyoński II (1274), florencki (1431-1435) czy watykański I (1879-1870). Istnienie aniołów należy do prawd naszej wiary.

Pośredniczą oni między Bogiem i ludźmi. Występują nie tylko w chrześcijaństwie i judaizmie, ale także w islamie i religiach staroirańskich. Według Biblii liczba aniołów jest ogromna: „Tysiąc tysięcy służyło Mu, a dziesięć tysięcy po dziesięć tysięcy stało przed Nim” (Dn 7, 10). „I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga” (Łk 2, 13). „I słyszałem głos wielu aniołów dokoła tronu... a liczba ich była miriady miriad i tysiące tysięcy” (Ap 5, 11).

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 14.09.2020 – Święto Podwyższenia Krzyża Świętego	
18:00	+ Za śp. Alicję Gumulę (greg. 16)
Wtorek – 15.09.2020 – wspomnienie NMP Bolesnej	
18:00	+ Za śp. Alicję Gumulę (greg. 17)
Środa – 16.09.2020 – Świętych męczenników Korneliusza, papieża, i Cypriana, biskupa	
7:00	+ Za śp. Edwarda Zębale
20:00	+ Za śp. Alicję Gumulę (greg. 18)
	+ Za śp. Anastazję Sieńko
	+ Za śp. Andrzeja Nogcia
	+ Za śp. Halinę Cerek
	+ Za śp. Kazimierza Sumera
	+ Za śp. Michała Osińskiego
	+ Za śp. Stanisława Machnik
	+ Za śp. Szymona Wawrzyna
Czwartek – 17.09.2020 – św. Roberta Bellarmina, św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego	
18:00	+ Za śp. Alicję Gumulę (greg. 19)
Piątek – 18.09.2020 – Święto św. Stanisława Kostki, patrona Polski	
7:00	+ Za śp. Alicję Gumulę (greg. 20)
18:00	+ Za śp. Walerię i Jerzego Nogcieć
Sobota – 18.09.2020 – św. Januarego	
7:00	+ Za śp. Alicję Gumulę (greg. 21)
18:00	Dziękczynna w 20. rocznicę ślubu Renaty i Marka, z prośbą o błogosławieństwo Boże, zdrowie i opiekę Matki Bożej dla całej rodziny
Niedziela – 19.09.2020	
7:00	Dziękczynna z prośbą o zdrowie, błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla Józefa i Stanisławy w 50. rocznicę ślubu
	+ Za śp. Szczepana Nogcia i żonę Matyldę
9:00	Dziękczynna w 1. rocznicę ślubu Władysława i Klaudii z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej Za dusze w czyśćcu cierpiące
10:30	+ Za śp. Franciszka i Bronisławę Pawlik, Leszka Babeckiego
12:00	+ Za śp. Alicję Gumulę (greg. 22)
18:00	+ Za śp. Helenę i Tadeusza Walczak i zmarłych z rodziny

Czarny Krucyfiks Królowej Jadwigi

We wschodnim ramieniu ambitu Katedry Wawelskiej, tuż przy zakrystii, znajduje się barokowy ołtarz wykonany w latach 1743-45 z czarnego marmuru. Ołtarz ten stanowi artystyczną ramę dla znajdującej się w jego centrum niezwyklej relikwii – krucyfiksu, pochodzącego z końca XIV w., zwanego Krzyżem św. królowej Jadwigi Andegaweńskiej.

Tradycja głosi, że z Węgier przywiozła go ze sobą młodziutka królowa Jadwiga. Ten niezwykle krzyż stał się dla niej największą świętością. Godzinami modłać się przed nim, zawierzała Chrystusowi wszystkie rozterki swego niełatwego życia. To w zaciśniętym sercu zerwane zaręczyny z Wilhelmem i spodziewany ślub z pogańskim Jagiełłą. Nie wiedziała, co czynić... Pomoc przyszła z najmniej spodziewanej strony. Któregoś wieczora do zatopionej w modlitwie Jadwigi przemówił z krzyża sam Chrystus. *Facquodvides* (Czyń co widzisz) – rzekł Zbawiciel. I to wystarczyło. Królowa przestała mieć wątpliwości. Zaufała. Związek z Jagiełłą, mimo różnicy wieku, okazał się udany, a polska królowa stała się apostołką Litwy.

Przewodnik po Biblii...

Łacińskie słowo *biblia* pochodzi z greki i oznacza księgi. Księgi pisano na papirusach zwanych *byblos*. Nazwę tę z kolei przejęły one od starofenickiego miasta Byblos, skąd były przywożone. Z czasem łacińska i grecka liczba mnoga „księgi” zmieniła się w językach nowożytnych w „Księgę” i pozostała w użyciu w liczbie pojedynczej. Odzwierciedlało to teologiczny pogląd, że mimo wielkiej różnorodności Pisma Świętego tworzy ono zwartą jedność. W Starym Testamencie Księgi Prorockie nazywane są również Pismami.

W nauczaniu chrześcijańskim termin ten pojawił się po raz pierwszy w II wieku w Liście Klemensa, jednego z najstarszych Ojców Kościoła, który mówił o „autorytecie Ksiąg i Apostołów”.

Źródło: *Ilustrowany przewodnik po Biblii*, red. J. Fronczak

Krąg Biblijny w naszej parafii – ZAPRASZAMY

Św. Hieronim mawiał: „*Nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Jezusa*”, a sam Zbawiciel zwraca się do nas ze słowami – „*Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych*”. **Jako duszpasterze wychodzimy z propozycją do wszystkich wiernych naszej Parafii, którzy pragną lepiej rozumieć czytane Słowo Boże i odnosić je do swojej codzienności.** Zapraszamy serdecznie na pierwsze wstępne spotkanie do salki na plebanii **w sobotę 26 IX 2020 roku na godz. 19:30.**

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE XXIV Niedziela zwykła – 13.09.2020

Rozpoczynamy **Tydzień Wychowania** – dni modlitw za dzieci i młodzież i wychowawców.

Spotkanie **kandydatów do bierzmowania z klas 8a i 8b w środę (16.09) o godz. 18:30** w kościele. Spotkanie kandydatów do bierzmowania z klas I ponadpodstawowych i uczniów, którzy nie uczyli się w SP Michałowice w sobotę (19.09) po Mszy św. o godz. 18:00 w kościele.

Uczniowie kl. VII w ramach przygotowania do sakramentu bierzmowania, rozpoczną swoje spotkania końcem października. Zapisy u ks. Norberta.

Spotkanie rodziców dzieci kl. III przygotowujących się do I Komunii św. będzie w przyszłą niedzielę (20.09) po Mszy św. o godz. 12:00 w kościele.

W dniach 14-21.09.2020 trwają uroczystości odpustowe ku czci Podwyższenia Krzyża Świętego w Mogile.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl.